

Седнаха сждиитѣ; последва ги прокурора и публиката.

Звънеца отъ масата на сждиитѣ издрънка подъ тежката ржка на председателя.

Сждебното заседание се откри.

Всички очакваха съ нетърпение да видятъ подсждимитѣ.

Вратата се отвори и, следъ извикване отъ разсилния, се разнесе тътенъ на тежки вериги.

Влезе Павелъ. Той бѣ отслабналъ, изпитъ, въ дълга затворнишка дреха. Навелъ глава, не погледваше никого. Следъ него пристѣпи Царка. Тя бѣ вдигнала глава и макаръ че бѣше поотслабнала, бѣ добила една особена бледностъ, която я правѣше красива и замислена.

Сждебнитѣ заседатели заеха мѣстата си.